

Nr 169

Av herr **Wahrendorff**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till förekommande och hämmande av smittsamma husdjurssjukdomar.

Bekämpandet av nötkreaturstuberkulosen har varit så framgångsrikt, att landets kreatursstock numera är så gott som helt befriad från denna sjukdom. Belysande är, att medan man ännu år 1937 fann 30 procent av den vid slakthus och kontrollslakterier söder om Dalälven slaktade storboskapen vara angripen av tuberkulos, upptäcktes sjukdomen år 1956 endast hos 0,04 procent av sådan boskap. Som följd av sjukdomens kraftiga tillbakagång har hela landet numera förklarats vara tuberkulosfritt med undantag av Skaraborgs län, som dock beräknas bli friförklarat redan den 1 oktober i år.

Ersättningen vid nedslaktning enligt epizootilagens bestämmelser av tuberkulösa djur regleras genom förordningen 1941:577 och utgör 100 kronor för djur om ett år eller däröver samt 50 kronor för djur under ett års ålder. För djur från särskilt värdefulla besättningar kan ersättningarna efter framställning därom höjas. När dessa belopp fastställdes i början av 1940-talet, motsvarade de i stort sett prisskillnaden mellan livdjur och slaktdjur i genomsnittsbesättningar. Numera torde dock denna prisskillnad uppgå till mellan 400 och 500 kronor.

Det måste därför anses skäligt, att ersättningarna för nedslaktade djur nu närmare anpassas efter marknadsvärdet. Principen med ett fixt ersättningsbelopp bör bibehållas, varigenom statsverkets kostnader för värdering av djuren bortfaller. Det synes lämpligt och välmotiverat, att ersättningen fr. o. m. det nya budgetårets ingång fastställas till högst 400 kronor för djur om ett år eller däröver och 200 kronor för djur under ett års ålder. Varje djurägare bör dock erhålla högst 2 000 kronor. Ägare av särskilt värdefulla besättningar bör även i fortsättningen ha möjlighet att begära extra ersättning hos Kungl. Maj:t.

När motion i detta ämne i fjol behandlades av riksdagen, uttalade jordbruksutskottet (JoU 1/1957), att omprövning av ifrågavarande ersättningsbelopp erfordrades först när samtliga län framdeles hänförs till tuberkulosfria områden. Då Skaraborgs län beräknas friförklaras den 1 oktober i år och därmed hela landet betecknats som tuberkulosfritt i fråga om nötkreaturen, kan icke längre något hinder föreligga mot en skälig höjning av ersättningsbeloppen. För Skaraborgs län bör dock en karenstid av sex må-

nader efter friförklaringen gälla, varefter de förhöjda ersättningsbeloppen bör kunna utgå även i nämnda län.

Förslaget medför en viss kostnadsökning för statsverket. Trots det ansträngda statsfinansiella läget är dock enligt min mening en höjning av ersättningsbeloppen på sätt jag förordat synnerligen angelägen. Av det i statsverkspropositionen, nionde huvudtiteln, punkt 104, upptagna förslagsanslaget av 1 530 000 kronor till förekommande och hämmande av smittsamma husdjurssjukdomar har 30 000 kronor beräknats till ersättningar för nedslaktade tuberkulösa djur. År 1955 var antalet sådana nedslaktade djur 405, år 1956 149 och år 1957 140. För beräkning av anslagsbehovet för budgetåret 1958/59 torde man kunna utgå från ett djurantal av 150. De av mig förordade ersättningsbeloppen kan då för budgetåret beräknas medföra en kostnad av högst 45 000 kronor, vilket med 15 000 kronor överstiger det i statsverkspropositionen beräknade beloppet. I enlighet härmed bör ifrågavarande förslagsanslag höjas med 15 000 kronor till 1 545 000 kronor.

Med hänvisning till vad ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen vid behandling av statsverkspropositionen, nionde huvudtiteln, punkt 104: Förekommande och hämmande av smittsamma husdjurssjukdomar måtte

dels anvisa för budgetåret 1958/59 ett förslagsanslag av 1 545 000 kronor, varav 45 000 kronor må disponeras till ersättningar för i anledning av tuberkulos nedslaktade djur,

dels medgiva, att sådan ersättning från och med budgetåret 1958/59 må utgå med högst 400 kronor för djur om ett års ålder eller däröver samt med högst 200 kronor för djur under ett års ålder, samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till här för erforderliga författningsändringar.

Stockholm den 24 januari 1958

Harry Wahrendorff